

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zajištění cizince dle zákona o pobytu cizinců

Problematika nelegální migrace patří v posledních měsících k těm vůbec nejdiskutovanějším tématům. Ve svém následujícím příspěvku bych chtěl čtenáře blíže seznámit s institutem zajištění cizince dle zákona č. [326/1999](#) Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Jedná se o mimořádný institut, který je s problematikou nelegální migrace nerozlučně spojen, a který umožňuje policii zasáhnout do ústavně zaručeného práva na osobní svobodu cizince podle čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.[1] V krajním případě lze přitom zajištěného cizince omezit na svobodě až na dobu 545 dnů. Zákon o pobytu cizinců upravuje tři druhy zajištění cizince.[2]

Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění[3]

Prvním případem zajištění cizince dle zákona o pobytu cizinců je zajištění za účelem správního vyhoštění. Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.[4] Na tomto místě je vhodné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 52/2013 - 34 ze dne 18. 7. 2013, podle kterého *„volba mírnějších opatření než je zajištění cizince, mezi něž lze např. řadit již zmíněné zvláštní opatření za účelem vycestování cizince, je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci tohoto opatření a že neexistuje důvodná obava, že se nebude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění. Pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince. Při hodnocení toho, zda uložení zvláštního opatření nebude zmařen výkon správního vyhoštění, je možno lišit situace, kdy je s cizincem teprve vedeno řízení o správním vyhoštění, a situace, kdy již cizinci bylo správním vyhoštění pravomocně uloženo, přičemž cizinec území České republiky neopustil, ačkoli k tomu byl na základě rozhodnutí o vyhoštění povinen. Zatímco v prvním zmíněném případě není zcela jisté, že správní vyhoštění bude vůbec uloženo a správní orgán hodnotí z informací o dosavadním jednání cizince, zda není dáno nebezpečí, že výkon případného rozhodnutí o správním vyhoštění bude mařen ze strany cizince, ve druhém zmíněném případě je situace odlišná v tom smyslu, že již existují konkrétní poznatky o tom, jakým způsobem se cizinec postavil ke své povinnosti opustit území na základě rozhodnutí o správním vyhoštění.“*

Vedle toho však ještě musí být splněna alespoň jedna z pěti následujících podmínek. První z nich je existence nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.[5] Další podmínkou je existence nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Typicky se bude jednat o situace, kdy již v minulosti cizinec nerespektoval předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění nebo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců, případně o cizince, který se skrýval před policií nebo opakovaně páchal trestnou činností.[6] Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je dále možné, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění. V pořadí čtvrtou podmínkou je porušení povinnosti uloženou cizinci rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování závažným způsobem. Poslední z podmínek je pak splněna

tehdy, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.[7]

V řízení o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení není dle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců přípustné.

Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. Policie však musí respektovat maximální dobu zajištění stanovenou v § 125 zákona o pobytu cizinců. Tomuto ustanovení zákona o pobytu cizinců bude věnována bližší pozornost v jedné z následujících podkapitol. V rozhodnutí o prodloužení zajištění je nutné podrobně odůvodnit, z jakých důvodů nepostačuje původně stanovená lhůta pro zajištění cizince a z jakých důvodů bylo nutné trvání zajištění prodloužit.[8]

Je-li rozhodováno o zajištění nezletilého cizince bez doprovodu,[9] ustanoví mu policie neprodleně opatrovníka. Nezletilého cizince bez doprovodu je policie oprávněna zajistit jen tehdy, je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.[10]

Podle § 124a zákona o pobytu cizinců je pak policie oprávněna za účelem správního vyhoštění zajistit i cizince, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně nebo podal žádost o mezinárodní ochranu, jestliže již bylo o jeho vyhoštění pravomocně rozhodnuto nebo je řízení o správním vyhoštění zahájeno z důvodů podle § 119 odst. 1 písm. a), anebo § 119 odst. 1 písm. b) bodu 6 nebo 7. V souvislosti s tímto ustanovením je nutné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 As 146/2013 – 44 ze dne 2. 4. 2014, podle něhož je zajištění žadatele o mezinárodní ochranu podle § 124a zákona o pobytu cizinců možné *„jen pokud by žádost o mezinárodní ochranu byla podána účelově, s cílem pozdržet nebo zmařit výkon rozhodnutí o navrácení, a pokud by pokračování zajištění bylo objektivně nutné k tomu, aby se dotyčný nemohl definitivně vyhnout svému navrácení. To vše však pouze a jenom pouze za předpokladu, že nedojde (a tedy ani nedošlo) k zajištění dle § 46a zákona o azylu.“*

Zajištění cizince za účelem vycestování

Dalším případem zajištění cizince upraveným zákonem o pobytu cizinců je zajištění cizince za účelem vycestování. Podle § 124b odst. 1 zákona o pobytu cizinců policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince staršího 15 let, který nevyužil možnosti dobrovolné repatriace podle azylového zákona, za účelem jeho vycestování z území, jestliže a) nepodal žádost o mezinárodní ochranu, ačkoliv k tomu byl vyzván,[11] b) nevycestoval po pravomocném ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany z území ve lhůtě stanovené výjezdním příkazem nebo ve lhůtě do 30 dnů, nebyl-li cizinci výjezdní příkaz udělen, nebo c) mu uplynula doba oprávnění k pobytu na území uděleného osobě požívající doplňkové ochrany.[12]

Nelze-li vycestování cizince z území uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem vycestování vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou ani v tomto případě přípustné.

Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy vycestování cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy vycestování cizince z území, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. Je však opět nutné respektovat maximální dobu pro zajištění dle § 125 zákona o pobytu cizinců.

Zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu

Posledním případem zajištění cizince dle zákona o pobytu cizinců je zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu. Policie podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009[13] nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství. Tímto předpisem je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“). Toto nařízení stanovuje kritéria, podle nichž je určen jeden členský stát, který je příslušný k rozhodnutí o podané žádosti o mezinárodní ochranu. Členský stát, který je podle nařízení Dublin III příslušný k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, je povinen převzít žadatele o mezinárodní ochranu, který podal žádost v jiném členském státě a dokončit posuzování jeho žádosti o azyl, případně převzít zpět na své území žadatele o mezinárodní ochranu, který na něm podal žádost a následně území opustil.[14]

Policie podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince z jiného státu, a to v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.

O zajištění cizince policie neprodleně sepíše záznam obsahující údaje o totožnosti zajištěného cizince, datu, čase a místu zajištění a důvod předání nebo průvozu. Nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

Maximální doba zajištění

Doba zajištění nesmí podle § 125 zákona o pobytu cizinců v případě zajištění cizince za účelem správního vyhoštění a zajištění cizince za účelem vycestování překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody, tedy již od okamžiku prvotního zajištění provedeného podle § 27 zákona č. [273/2008](#) Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů („dále jen „zákon o Policii ČR“). Za den zajištění je nutné pokládat každý, byť i jen započatý den, kdy byl zajištěný cizinec omezen na osobní svobodě.[15] Výjimkou jsou pouze případy, kdy by cizinec v průběhu zajištění za účelem správního vyhoštění zmařil výkon správního vyhoštění nebo by uváděl nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu. V těchto případech nesmí dle § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců doba trvání zajištění překročit v souhrnu 545 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Jak již bylo výše uvedeno, tato výjimka se vztahuje pouze pro zajištění cizince za účelem vyhoštění, nikoliv pro zajištění cizince za účelem vycestování.[16] V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.

V případě zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu je zjištění maximální doby zajištění poněkud problematičtější. Zákon o pobytu cizinců totiž maximální dobu zajištění nestanovuje. Podle čl. 28 odst. 3 pododst. 1 nařízení Dublin III musí být zajištění co nejkratší a nesmí trvat déle než po dobu, která je nezbytná k náležitému provedení požadovaných správních řízení do doby provedení přemístění podle tohoto nařízení. Podle pododst. 2 pak pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, lhůta pro předložení žádosti o převzetí nebo přijetí zpět nesmí překročit jeden měsíc od okamžiku podání žádosti o mezinárodní ochranu. Členský stát, který vede řízení v souladu s tímto nařízením, požádá v těchto případech o urychlenou odpověď. Tato odpověď musí být poskytnuta do dvou týdnů

od okamžiku obdržení žádosti. Není-li odpověď poskytnuta v této dvoutýdenní lhůtě, má se za to, že bylo žádosti vyhověno, což má za následek vznik povinnosti převzít nebo přijmout dotyčnou osobu zpět, včetně povinnosti zajistit její řádný příjezd. Podle poddst. 3 pak pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, přemístění této osoby z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, a nejpozději do šesti týdnů od implicitního nebo explicitního vyhovění žádosti o převzetí či přijetí dotčené osoby zpět ze strany jiného členského státu nebo od okamžiku, kdy skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 27 odst. 3. Podle poddst. 4 pak v případě, že dožadující členský stát nedodrží lhůty pro předložení žádosti o převzetí nebo přijetí zpět, nebo pokud se přemístění neuskuteční ve lhůtě šesti týdnů uvedené v třetím pododstavci, nesmí být osoba dále zajištěna.

Čl. 28 nařízení Dublin III tedy nestanovuje nějakou obecnou maximální dobu trvání zajištění. Z uvedeného ustanovení je totiž patrné, že přichází v úvahu řada variant, při nichž se celková maximální doba zajištění může značně lišit. Policie však při rozhodování o zajištění cizince za účelem jeho přemístění a při prodlužování doby trvání zajištění musí stanovit dobu trvání zajištění tak, aby v žádném případě nemohl nastat rozpor s pododstavcem čtvrtým uvedeného ustanovení.[17]

Překážky správního vyhoštění, vycestování nebo předání cizince a jejich vliv na rozhodnutí o zajištění

Na tomto místě je vhodné zodpovědět na otázku, do jaké míry má správní orgán rozhodující o zajištění povinnost zabývat se v řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců možnými překážkami, které by bránily správnímu vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince. Touto problematikou se obsáhle zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení č. j. 7 As 79/2010 - 150, ze dne 23. 11. 2011.

Rozšířený senát upozorňuje na skutečnost, že časový prostor pro řízení o zajištění cizince je velmi omezený. *„Policista může cizince za stanovených podmínek zajistit podle § 27 zákona o Policii ČR. O tomto zajištění musí být bezodkladně informován správní orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu na území ČR nebo o správním vyhoštění. Celkově může zajištění podle § 27 zákona o Policii ČR trvat nanejvýš 48 hodin od okamžiku omezení osobní svobody. Do té doby tedy musí být vydáno a cizinci doručeno rozhodnutí o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 zákona o pobytu cizinců. Postupuje-li policie podle § 129 zákona o pobytu cizinců, může cizince zajistit za účelem jeho předání nebo průvozu bez vydání rozhodnutí na dobu nejvýše 48 hodin, u průvozu leteckou cestou na dobu nejvýše 72 hodin. Má-li trvat zajištění déle, musí být vydáno rozhodnutí o zajištění. Obdobně podle § 124b odst. 3 zákona o pobytu cizinců, nelze-li vycestování cizince z území uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, je policie povinna vydat v řízení o zajištění cizince za účelem vycestování rozhodnutí. (...) Lze tedy uzavřít, že správní orgán má povinnost se zabývat v řízení o zajištění cizince možnými překážkami správního vyhoštění, předání nebo vycestování tohoto cizince v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo kdy před rozhodnutím o zajištění cizince vyšly najevo. V takové situaci je správní orgán povinen možné překážky správního vyhoštění, předání nebo vycestování cizince před rozhodnutím o zajištění cizince předběžně posoudit.“*

Závěrem rozšířený senát konstatoval, že *„pokud správní orgán po předběžném zhodnocení všech jemu známých skutečností, jež by mohly vylučovat správní vyhoštění, vycestování či předání cizince, dospěje k závěru, že správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince je i přes tyto skutečnosti alespoň potenciálně možné, je oprávněn rozhodnout o zajištění cizince. V opačném případě je však správní orgán povinen cizince neprodleně propustit na svobodu, neboť zásah do osobní svobody cizince by nemohl být považován za odůvodněný v situaci, kdy by bylo předem zřejmé či pravděpodobné, že zákonný účel omezení osobní svobody nebude moci být naplněn.“*

Výkon rozhodnutí o zajištění cizince

Rozhodnutí o zajištění cizince se dle § 130 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zpravidla vykonává v zařízení pro zajištění cizinců, které se nachází v Bělé pod Bezdězem - Jezové (dále jen „zařízení“),[18] a které je ve správě Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra. Výkon zajištění je pak blíže upraven v § 131 a násl. zákona o pobytu cizinců.

Možnosti obrany cizince proti zajištění

Podle § 126 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je policie povinna neprodleně po zajištění poučit zajištěného cizince v jazyce, ve kterém je cizinec schopen se dorozumět, o možnosti podat policii žádost o propuštění ze zařízení a soudního přezkumu zákonnosti zajištění a rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení. Nelze-li tento jazyk zjistit a nelze-li toto seznámení provést ani jiným způsobem, policie cizince poučí předáním písemně vyhotoveného poučení v jazycích českém, anglickém, francouzském, německém, čínském, ruském, arabském, hindském a španělském o možnosti podat policii žádost o propuštění ze zařízení a soudního přezkumu zákonnosti zajištění a rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení. O předání písemně vyhotoveného poučení policie sepíše záznam.

Jak již bylo výše uvedeno, proti rozhodnutí policie o zajištění cizince, příp. o prodloužení zajištění cizince dle zákona o pobytu cizinců, není odvolání, obnova řízení a ani přezkumné řízení přípustné. Cizinec je však dle § 129a odst. 1 zákona o pobytu cizinců oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení. V této žádosti je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popřípadě pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu. V případě, že žádosti cizince policie nevyhoví, poučí cizince o oprávnění podat ve správním soudnictví žalobu proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení; jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu, poučí o tom opatrovníka. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou ani v tomto případě přípustné. Žádost o propuštění ze zařízení je cizinec oprávněn podat nejdříve po uplynutí 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, nepodal-li žalobu proti takovému rozhodnutí, nebo nejdříve po uplynutí 30 dní od právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení.

Specifika soudního přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince

Proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince a rozhodnutí o nepropuštění cizince ze zařízení je dále možné bránit se správní žalobou.

Podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí o zajištění. Zmeškání lhůty nelze prominout. Podle § 172 odst. 4 zákona o pobytu cizinců se žaloba proti rozhodnutí o zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců podává prostřednictvím policie nebo u příslušného soudu. Místně příslušný je podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Zvláštní určení místní příslušnosti v cizineckých věcech dle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců se v případě soudního přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince nepoužije.[19] V případě, že je žaloba podána prostřednictvím policie, policie předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby. V případě, že je žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Policie předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů. Zároveň policie své vyjádření k žalobě doručí cizinci. O žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince a o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání

zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení soud rozhodne do 7 pracovních dní ode dne doručení správního spisu soudu. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne podání žaloby nebo je-li to nezbytné. O tom musí být cizinec v rozhodnutí policie poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, doručí rozsudek účastníkům řízení bezprostředně po vyhlášení rozsudku při jednání, nebo, bylo-li rozhodováno bez nařízení jednání, doručí soud rozsudek účastníkům řízení do 24 hodin od jeho vydání.

Ukončení zajištění

Podle § 127 zákona o pobytu cizinců musí být zajištění cizince bez zbytečného odkladu ukončeno po zániku důvodu pro zajištění, rozhodne-li soud ve správním soudnictví o zrušení rozhodnutí o zajištění cizince, o zrušení rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění nebo o zrušení rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, je-li vydáno rozhodnutí o propuštění ze zařízení, je-li cizinci udělen azyl nebo doplňková ochrana, je-li cizinci povolen dlouhodobý pobyt za účelem ochrany na území, nebo rozhodlo-li Ministerstvo vnitra o povinnosti cizince setrvat v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců až do vycestování podle zvláštního právního předpisu. Prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu v průběhu zajištění není důvodem pro ukončení zajištění.

Mgr. Tomáš Naiser

[1] Blíže k této problematice viz náleží Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08.

[2] Vedle toho jsou další případy, kdy je možné zajištění cizince, upraveny ještě v § 46a zákona č. [325/1999](#) Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“), podle kterého Ministerstvo vnitra rozhodne o povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, s výjimkou žadatele, kterým je nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi, osoba s vážným zdravotním postižením, těhotná žena nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí, setrvat v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců až do vycestování, maximálně však po dobu 120 dní, jestliže a) nebyla spolehlivě zjištěna totožnost žadatele, b) žadatel se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo c) je důvodné se domnívat, že by žadatel mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek, není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

[3] V případě soudního vyhoštění není zajištění cizince dle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců možné. Hrozí-li však obava, že se odsouzený bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu soudního vyhoštění, může předseda senátu dle § 350c zákona č. [141/1961](#) Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnout o vzetí odsouzeného cizince do vyhošťovací vazby.

[4] Blíže ke zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území viz § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců.

[5] Blíže k výkladu pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ v kontextu zákona o pobytu cizinců viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 4/2010 – 151 ze dne 26. 7. 2011.

[6] Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 20/2015 – 51 ze dne 27. 5. 2015

[7] § 9 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců

[8] Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 90/2011 – 124 ze dne 31. července 2013

[9] Podle 180c zákona o pobytu cizinců se pro účely tohoto zákona rozumí nezletilým cizincem bez doprovodu cizinec ve věku 15 až 18 let, který přicestuje na území bez doprovodu zletilé osoby odpovídající za něj podle právního řádu platného na území státu, jehož občanství cizinec mladší 18 let má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, na území státu jeho posledního bydliště,

a to po takovou dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takovéto osoby; nezletilým cizincem bez doprovodu se rozumí i cizinec mladší 18 let, který byl ponechán bez doprovodu poté, co přicestoval na území.

[10] § 124 odst. 5 zákona o pobytu cizinců

[11] Jedná se o případy, kdy cizinec sice učinil prohlášení o mezinárodní ochraně, ale následně již nepodal žádost o mezinárodní ochranu, ačkoliv k tomu byl vyzván dle § 10 odst. 3 azylového zákona. Řízení o udělení mezinárodní ochrany tak v tomto případě nebylo vůbec zahájeno.

[12] Podle § 2 odst. 7 azylového zákona se osobou požívající doplňkové ochrany rozumí cizinec, který nesplňuje důvody pro udělení azylu podle tohoto zákona, ale byla mu udělena doplňková ochrana, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany. Doplňková ochrana je tedy vedle azylu druhou formou mezinárodní ochrany.

[13] Jedná se o tzv. readmisivní dohody.

[14] Blíže k tzv. dublinskému systému viz např. - dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[15] Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 115/2013 - 59 ze dne 10. 4. 2014

[16] Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 115/2013 - 59 ze dne 10. 4. 2014

[17] Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 11/2015 - 32 ze dne 19. 2. 2015

[18] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[19] Usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 39/2013 - 17 ze dne 23. 8. 2013.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)
- [Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů](#)
- [Nový zákon o zbraních - hlavní a vedlejší držitelé a změny v posuzování zdravotní způsobilosti](#)